

วิธีทำขนมกรอก

ขนมกรอกมีส่วนผสมและวิธีทำง่าย ๆ คือนำข้าวสารเจ้าแช่น้ำ กรอบคดด้วยหินเครื่องไม้ ที่ชาวนครศรีธรรมราชเรียกว่า "หินบด" ชาวทุ่งสง เรียกว่า "ครกบด" โดยย่ำบดให้ขึ้นหรือเหลวเกินไป แล้วคั้นกะทิตีไฟ เคี่ยวให้แตกมันผสมลงในแป้ง พร้อมน้ำตาลพอให้อกรสหวาน ตอกไข่ไก่สตีตามส่วน ซอยหอมให้ละเอียด โรยแล้วตีให้เข้ากัน ต่อจากนั้นก็เอากระทะตั้งไฟให้ร้อน ใช้น้ำมันพืชผสมไข่แดงเจ็ดทากระทะให้เป็นมัน ลื่น เพื่อไม่ให้แป้งติดผิวกระทะเมื่อทอดแป้ง ละเลงให้เป็นแผ่นและต้องระวังไม่ให้แผ่นขนมกรอกบางเหมือนขนมเบื้อง เพราะจะไม่นุ่มและขาดรสชาติ พอสุกก็ตลบพับรับประทานตอนยังร้อน ๆ

อาหารหวานถวายให้ทานไฟ เช่น ขนมจาก ขนมครก ขนมที่ทำจากข้าวเหนียว ขนมโค ทอดมัน ขนมจีน ฯลฯ

เพียงเรานำวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องปรุง ไปปรุงกันที่ลานวัด ปรุงไปทานไป นำไปถวายพระ

ประเพณีให้ทานไฟ

วันเสาร์ที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๖

เวลา ๐๔.๐๐ - ๐๘.๐๐ น.

วัดบ้านพูน

กำหนดการการทำกิจกรรม ณ วัดบ้านพูน

วันเสาร์ที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๖

เวลา	กิจกรรม
๐๔.๐๐ น. (หัวรุ่ง)	ทุกคนพร้อมกันที่ลานวัด
	ก่อกองไฟ โดยนำไม้ฟืนมาคนละ ๑ อัน
	นำอุปกรณ์ที่จะปรุงอาหารหวานคาว วางรอบกองไฟ เริ่มติดไฟปรุงอาหาร
๐๔.๒๐ น.	นิมนต์พระสงฆ์ ประจำอาสนะ ณ บริเวณที่จัดกิจกรรมให้ทานไฟ
	ถวายน้ำดื่ม ชากาแฟ
๐๕.๓๐ - ๐๖.๐๐ น.	เริ่มถวายอาหารที่ปรุงเสร็จ ประเคนแด่พระสงฆ์ ตักบาตร บูชาพระรัตนไตร สมาทานศีล ถวายทาน กรวดน้ำ รับพรจากพระสงฆ์
๐๖.๐๐ น.	พระสงฆ์ฉันภัตตาหาร

ความปิติ อิ่มเอิบในการบริจาคตาน และบรรลุโศดาปัตติผลในที่สุด

ขนมเบื้อง

เชื่อกันว่าดำริรับการทำขนมเบื้องของโกสีย์เศรษฐี ที่ทำถวายสงฆ์ ณ เขตวันวิหารนั้น สืบทอดมาเป็น "ขนมกรอก" ที่ชาวพุทธเมืองนครศรีธรรมราชทำถวายพระสงฆ์ในประเพณีให้ทานไฟด้วย

ความเชื่อ

ความตามชาดก ขุททกนิกายอันเป็นมูลเหตุ แห่งประเพณีให้ทานไฟ กล่าวถึงเศรษฐีโกสิยะในแคว้นสักกะ กรุงราชคฤห สมัยพุทธกาล เป็นผู้มั่งคั่งทรัพย์ถึง ๘๐ โกฏิ มีข้าทาสบริวารนับพัน สร้างคฤหาสน์กว้างใหญ่สูงถึง ๗ ชั้น แต่เป็นคนตระหนี่ถี่เหนียว จนกลายเป็นคนเห็นแก่ตัว นึกอยากกินขนมเบื้องก็ไม่กล้าซื้อจากที่เขาทำขาย กลัวมีคนขอกิน ครั้นลงมือทำกินเองก็กลัวข้าทาสบริวาร ลูกเมียจะกินด้วย จึงแอบขึ้นไปทำบนชั้นที่ ๗ ของคฤหาสน์เพื่อไม่ให้ใครเห็น เพื่อนบ้านทั่วไปจึงพากันเกลียดชัง

กาลครั้งนั้นสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ประทับ ณ เขตวันวิหาร กรุงราชคฤห ทรงทราบเรื่อง ส่งพระโมคคัลลานไปทรมารให้ละนิสัยตระหนี่ จึงทำให้ท่านเศรษฐีโกสิยะที่ปรุงขนมเบื้องอยู่นั้น ไม่ได้กินขนมเบื้องเพราะทำอะไรก็ไม่สุข จึงเรียนถามพระโมคคัลลาน พระโมคคัลลาน ให้ชนเป็งและกระทะไปตั้งเตาติดไฟละเลงขนมเบื้องถวายของค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและสาวก ๕๐๐ รูป ที่เขตวันวิหาร และเมื่อเศรษฐีโกสิยะได้ฟังธรรมเทศนา ถึงผลบุญจากการให้ทาน จากพระโอษฐ์ในครั้งนั้น ก็บังเกิด

ประวัติประเพณีให้ทานไฟ ครุสมเกียรติ คำแหง ... ผู้เขียน

ด้วยคนไทยส่วนใหญ่เป็นพุทธศาสนิกชน ประเพณีไทยจึงมีพิธีกรรมทางศาสนาเป็นหลักสำคัญให้คนไทยมาชุมนุมกัน วัดจึงเป็นศูนย์รวมจิตใจและทำกิจกรรม ทำให้วัฒนธรรมคงอยู่ได้ ประเพณีจึงเป็นน้ำหล่อเลี้ยงพระพุทธศาสนาให้เติบโตงดงามตลอดมา

ส่วนคำว่า “ทาน” หมายถึงการให้ หรือสิ่งที่ให้ ให้เพื่อกำจัดกิเลส คือความอยากได้เกิดบุญ คือจิตใจผ่องแผ้วเกิดความสุข สุขเพราะได้ให้สุข เพราะทาน เรียกว่า “ทานมัย” ประเพณีการให้ทานไฟ เป็นประเพณีที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา เนื่องจากสาเหตุหลายประการ

ประการแรก วัดเป็นศูนย์รวมของกิจกรรม เพื่อต้องการทำบุญสุนทาน แสวงบุญกุศล ต้องไปทำกันที่วัดเพราะวัดเป็นที่ชุมนุมกันทางสังคม

ประการที่สอง การให้ทานไฟเกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนาเพราะ ผู้ให้ทานคือ ชาวบ้านมีจุดมุ่งหมายที่จะทำบุญสุนทานกับพระสงฆ์ เพราะศรัทธาเชื่อมั่นในพระพุทธศาสนา และพระสงฆ์องค์เจ้าที่คนนับถือ อันเป็นการอุทิศให้ทานไฟได้สืบทอดพระศาสนา ทั้งยังเป็นการสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ทำทานอีกด้วยว่าเกิดบุญกุศลอันแท้จริง ดังคำกล่าวที่ว่า สิ่งทั้งหลายมีใจนำหน้า มีใจเป็นใหญ่ สำเร็จแล้วด้วยใจ

เมื่อการให้ทานไฟเป็นประเพณีที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนาเกี่ยวกับพระสงฆ์องค์เจ้า ข่อมมีพิธีกรรม ขั้นตอนต่างๆ ประเพณีให้ทานไฟต้องทำกันในวัด เกี่ยวข้องกับพระ ในช่วงนี้เป็นฤดูหนาว พระสงฆ์องค์เจ้าก็หนาวเหมือนๆเรา จะเอาเสื้อหนาวมาสวมใส่ก็ไม่ได้ คนโบราณ โดยเฉพาะคนบ้านเรารู้สึกเวทนา สงสารท่านก็เกิดความคิดที่จะทำให้ท่านอบอุ่นขึ้นมาบ้าง ในเดือนยี่โบราณจะหนาวจัด เพราะมีป่าไม้สมบูรณ์ ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรม ชาวบ้านจึงร่วมกันก่อไฟให้ท่านผิง เพื่อขับไล่ความหนาวเย็นเมื่อผิงไฟแล้วก็ไม่ผิงเปล่า หากิจกรรมต่างๆทำควบคู่กันไปด้วย เพื่อให้เสียเวลาทั้งยังได้ทำบุญทำทานและยังทำให้เกิดความสนุกสนานไปด้วย

คือร่วมกันทำอาหารรอบๆกองไฟนั่นเอง พอปรุงเสร็จก็รุ่งสว่างพอดี จึงได้นำอาหารหนักและขนมชนิดต่างๆที่ปรุงเสร็จใหม่และยังร้อนอยู่ถวายให้พระฉัน พระฉันพระสงฆ์ก็ให้ศีลให้พร อันเป็นเสร็จพิธี ชาวบ้านก็ได้ร่วมรับประทานอาหารกันอย่างสนุกสนาน

การประกอบกิจกรรม ข่อมเกิดประโยชน์แก่ผู้ทำหรือผู้ร่วมทำกิจกรรมทั้งสองฝ่ายครับ การให้ทานไฟก็เหมือนกัน เกิดอานิสงส์แก่ผู้ให้คือ ชาวบ้านและผู้รับคือพระสงฆ์องค์เจ้า ชาวบ้านเกิดบุญคือความสบายใจ ได้ขัดเกลากิเลสคือ ความตระหนี่ถี่เหนียว ซึ่งเป็นเสมือนไฟคอยเผาผลาญจิตใจให้หมดไหม้ไปกับไฟที่เราขอให้พระสงฆ์ได้ผิง

พระสงฆ์ได้มีกำลังกายกำลังใจที่จะสืบทอดพระพุทธศาสนาต่อไป เมื่อท่านได้เห็นอานิสงส์ของการให้ทานไฟ ขอเชิญพี่น้องพุทธศาสนิกชนทั้งหลายทั้งใกล้ไกล ร่วมสืบทอดประเพณีให้ทานไฟสืบไป